Universitätsbibliothek Paderborn

Sacerdotale Ad consuetudinem S. Romanæ Ecclesiæ aliarumque ecclesiarum ex Apostolic[a]e bibliothec[a]e ac Sanctorum Patrum iurium sanctionibus, & ecclesiasticorum doctorum scriptis ...

Venetiis, 1579

Ordo qua[n]do mulier post partum primo ingreditur ecclesiam. c. 10

urn:nbn:de:hbz:466:1-40307

Visual Library

tuere eam. ℣. Eſto ei dñe turris fortitudinis. ℟. A facie inimi=
ci. ℣. Dñe exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te
veniat. ℣. Dñs vobiſcum. ℟. Et cum ſpũ tuo. Oremus. Oro.
Domine ſcē, pr̃ops, eterne Deus, q bñdictionis tue grãm
egris infundēdo corporib⁹, facturã tuã multiplici pieta=
te cuſtodis: ad inuocationē tui nõis ſci benignus aſſiſte: vt hãc
famulã tuã dextera tue virtutis tuearis, ptãte ɔfirmes, ſignacu=
lo ſcē crucis bene ✠ dicas: atq̃ʒ tue eccleſie ꝛ ſcis altaribus eã
feliciter reſtituas. Per dñm. Et tunc aſpergat aqua benedicta.

¶ Ordo quando mulier poſt partum primo eccleſiam ingre=
ditur, expletis diebus ſue purificationis. Cap. 10.

Sacerdos cũ ſuperpelliceo ꝛ ſtola, facta ɔfeſſione ante por=
tã eccleſie, aſpergit mulierē aqua benedicta: ꝛ dicit Añaʒ.
Aſperges me dñe hyſſopo, ꝛ mũdabor: lauabis me, ꝛ ſup niueʒ
dealbabor. ps. Miſerere mei Deus ſcðm magnã miſericordiaʒ
tuaʒ. Gloria pa. Et repetit Aña. Aſperges. Poſtea dicit Aña.
Hic accipiet benedictionem ã dño: ꝛ miſericordiam a deo ſalu=
tari ſuo: quia hec eſt generatio q̃rentiuʒ dñm. Poſtea dicat ps.
Domine eſt terra, ꝛ plenitudo eius: orbis terrarũ, ꝛ vniuerſi
qui habitãt in eo. Quia ipſe ſup maria fundauit eũ: ꝛ ſu=
per flumina preparauit eũ. Quis aſcendet montē Dñi: aut
quis ſtabit in loco ſancto eius? Innocens manibus, ꝛ mundo
corde: q nõ accepit in vano animã ſuã: nec iurauit in dolo pxi=
mo ſuo. Hic accipiet bñdictionē a Dño: ꝛ miſericordiaʒ a deo
ſalutari ſuo. Hec eſt generatio q̃rentiũ eũ: querentium faciem
Dei Jacob. Attollite portas principes veſtras, ꝛ eleuamini
porte eternales: ꝛ introibit rex glorie. Quis eſt iſte rex glorie?
dñs fortis, ꝛ potẽs, dñs potens in plio. Attollite portas princi=
pes veſtras, ꝛ eleuamini porte eternales: ꝛ introibit rex glorie.
Quis eſt iſte rex glorie? dñs virtutũ ipſe eſt rex glorie. Gloria
patri, ꝛc. ps. Deus miſereatur nr̃i, ꝛ benedicat no. fol. 37. ps.
Credidi ppter qð locutus ſum: ego aũt humiliatus ſum ni=
mis. Ego dixi in exceſſu meos: oĩs homo mēdax. Quid
retribuã dño pro oĩbus, q̃ retribuit mihi? Calicē ſalutaris ac=
cipiã: ꝛ nomen dñi inuocabo. Uota mea dño reddã corã omni
populo eius: p̃cioſa in ɔſpectu dñi mors ſanctorũ eius. O dñe,
q: ego ſeruus tuus: ego ſeruus tuus, ꝛ filius ancille tue. D i=
rupiſti

rupiſti vincula mea, tibi ſacrificabo hoſtiā laudis: ⁊ nomen dñi
inuocabo. Uota mea dño reddā, in conſpectu oīs populi eius:
in atriis domus dñi: in medio tuo Hieruſalem. Glozia pa. Ps.

Laudate dñm omnes gentes: laudate eum omnes populi.
Quoniam confirmata eſt ſuper nos miſericordia eius: ⁊
veritas domini manet in eternum. Glozia patri, ⁊c. Pſalmus.

Leuaui oculos meos in montes: vnde veniet auxiliū mihi?
Auxilium meum a dño: qui fecit celū ⁊ terrā. Nō det in
cōmotionē pedē tuum: neqꝫ dormitet, qui cuſtodit te. Ecce nō
dormitabit, neqꝫ dormiet, qui cuſtodit Iſrael. Dñs cuſtodit te,
dñs protectio tua ſuper manum dexteram tuam. Per diem ſol
non vret te: neqꝫ luna per noctē. Dñs cuſtodit te ab omni ma
lo cuſtodiat animā tuā dñs. Dñs cuſtodiat introitum tuum, ⁊
exitū tuum: ex hoc, nunc, ⁊ vſqꝫ in ſeculū. Glozia patri. Pſals.
Ad leuaui oculos meos. fo. 180. Et poſt ſingulos pſalmos di-
cat Glozia pa. Añā. Exaudi nos dñe: qm̄ benigna eſt miſericor
dia tua: ⁊ ſcdm multitudinem miſerationum tuarū reſpice nos
dñe. Kyrie elei. Chriſte eleiſ. Kyrie eleiſon. Pr̄ noſter. Et ne nos
inducas. V. Ego dixi dñe miſerere mei. R. Sana animaꝫ meā:
quia peccaui tibi. V. Saluā fac ancillam tuam. R. Deus meus
ſperantem in te. V. Mitte ei dñe auxilium de ſcō. R. Et de ſion
tuere eaꝫ. V. Nihil proficiat inimicus in ea. R. Et filius iniqui-
tatis non apponat nocere ei. V. Eſto ei dñe turris fortitudinis.
R. A facie inimici. V. Dñe exaudi orōnē meam. R. Et clamor
meus ad te ve. V. Dñs vobiſcum. R. Et cū ſpir. Oremus. Oro.

Deus qui per Moyſen famulū tuum Iſraelitice plebi mā-
daſti, vt mulier, que filium peperiſſet, ab ingreſſu tēpli ſe-
queſtraretur: q̄s, vt hanc famulam tuam N. ab omni inquina-
mento peccati mundare digneris: quatenus mente ⁊ corpore
mūdata ſinū ſancte matris eccleſie valeat penetrare, ⁊ tibi pro
ſuis delictis acceptabile munus offerre. Per do. Oremus. Oro.

Omnipotens ſempiterne Deus, pater Dñi nr̄i Ieſu Chri:
Deus ſabaoth, qui tuum vnigenitum vna cum matre ſua
poſt quadraginta dierum ſpatium in templo preſentaſti: bene-
dicere digneris hanc famulam tuam N. quam ad templū tuū
tibi Dño Deo noſtro purificandi gratia preſentamus: ⁊ conce
de propitius: vt ſicut eam per noſtrum officium in templū iſtud
introdu-

introducimus, ſic poſt finem vitę pręſentis templum cęleſte mereatur introire. Per eundem dñm nrm Jeſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat. ℟. Amen. Tunc mulier habens candelã accenſam in manibus, accipit a ſacerdote caput ſtole, ⁊ eccleſiam ingreditur, dicente ſacerdote. ℣. Famula Dei N. ingredere in templum Dei: adora filium beatę Marię virginis: qui tibi tribuit fęcunditatem prolis. Deinde ſacerdos celebret miſſam, ſi eſt hora conueniens: ⁊ ipſa aliquid offerat ſacerdoti. Poſteą dicat ſacerdos euangelium ſancti Joannis. In principio. f. 89. ⁊ euangelium ſequens, Secundum Lucam.

In illo tempore: Poſtquam impleti ſunt dies purgationis Marię, ſecundum legem Moyſi: tulerunt Jeſum in Hieruſalem: vt ſiſterent eum domino: ſicut ſcriptum eſt in lege domini. Quia omne maſculinum adaperiens vuluam, ſanctũ dño vocabitur. Et vt darent hoſtiã, ſm ꝙ dictum eſt in lege dñi, par turturum: aut duos pullos columbarum. Et ecce homo erat in Hieruſalem, cui nomen Simeon: ⁊ homo iſte iuſtus, ⁊ timoratus: expectans cõſolationẽ Iſrael: ⁊ ſpũs ſanctus erat in eo. Et reſponſum acceperat a ſpũ ſancto: non viſurũ ſe mortẽ, niſi prius videret Chriſtum dñi. Et venit in ſpiritu in tẽplum. Et cum inducerent puerum Jeſum parentes eius: vt facerent ſm conſuetudinem legis pro eo: ⁊ ipſe accepit eum in vlnas ſuas: ⁊ benedixit deum, ⁊ dixit. Nunc dimittis ſeruum tuum dñe: ſm verbum tuum in pace. Quia viderunt oculi mei ſalutare tuum. Quod paraſti ante faciem omniũ populorũ. Lumen ad reuelationem gẽtium: ⁊ gloriam plebis tuę Iſrael. Poſtea dicat orationem ſeq.

Abſolue, q̃s dñe, delicta famulę tuę N. ⁊ a pcõꝝ ſuoꝝ nexibus, q̃ pro ſua fragilitate cõtraxit, tua benignitate liberet. ⁊ orõnem.

Deus qui ſalutis ęternę, beatę Marię Virginitate fecũda, humano generi pręmia pręſtitiſti: tribue q̃ſumus: vt ipſam pro nobis intercedere ſentiamus, per quã meruimus authorem vitę ſuſcipere dominũ noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit. vel Concede nos famulos tuos. folio 260. Et benedictio Dei pa ✠ tris, ⁊ fi ✠ lii, ⁊ ſpiritus ✠ ſancti deſcendat ſuper te, ⁊ maneat ſemper. Amen.

¶ Finit tractatus ſecundus primę partis libri Sacerdotalis.

¶ Tra-